

SVĚTLUŠKY

PO CESTĚ VESELE KRÁČÍ SVĚTLUŠKY,
NEVÍM ZDA JDOU NA JAHODY NEBO NA HRUŠKY.
NA STROMĚ, NA VĚTVI SEDÍ BROUČCI DVA
A TEN MENŠÍ SVÉHO TÁTY ZVĚDAVĚ SE PTÁ.
„POVĚZ MI TATÍNKU ZDA SE JICH MÁM BÁT?“
„MILÝ BROUČKU JAK SE MŮŽEŠ TAKHLE HLOUPĚ PTÁT?“

„JE VIDĚT SYNKU MŮJ, ŽE ZNÁŠ MÁLO SVĚT.
VŽDYŤ JSOU TO SVĚTLUŠKY, HOLKY JAKO KVĚT.
VESELE SI ZPÍVAJÍ, NESOU SVÉ RANEČKY.
BLŮZKY MAJÍ ZELENÉ, ŽLUTÉ ŠÁTEČKY.

OČI JEJICH SVÍTÍ JAKO NAŠE LAMPIČKY.
SVĚTLUŠKY JSOU VLASTNĚ JAKO TVOJE SESTRÍČKY.
TAK SE JENOM NEBOJ A KLIDNĚ S NIMI LEŤ.
JEN SE NA NĚ PODÍVEJ,
JAK JE TĚŠÍ SVĚT! „